

A KORPUSZ REKONSTRUKCIÓJA

Máriának napok óta migrénje van.
Egy alagsori, neonfényes szobában
kezet mos, kötényt köt maga elé
előkészíti a vésőket és a kaparókat.
Az asztalhoz lép, lehúzza a leplet
előfénylik alóla a szűz vajszín lárvaarca.
Többszörösen átfestett szobor feltárás alatt.
Mária nem néz a csecsemőre
durva mókusszőr ecsettel felületet tisztít
szennyeződések, hiányok, szakadások
meg ez a migrén, felületi savasság
a felvált festékréteg rögzítése japán papírral.
Kávét iszik, az segíthet vagy ront a helyzeten.
Nem néz az önelégült csecsemőre
a hiányok tömítése és a kirepülő nyílások
feltöltése után tisztítópróbát végez
a szent szűz palástján, a fej most már úgy lüktet
mint egy rosszul összeillesztett ikon.
Az arc félbetisztított állapotban leginkább
érett patisszonra hasonlít, az eredetiek mellé
sok apró pupillát rágott ki belőle a szű.
A szobortest idegen élettől remeg
méh gyümölcse, túltömített állapot.
Mária nem kér ebédet, de három órakor
vécére megy. Még a törléshez
sem veszi le a gumikesztyűt.
A széttört lábfejet faliszttal egészíti ki
a koronát gyurmából rekonstruálja
és a faanyagban lévő félcentis göcsöt
vékony aranyfüsttel fedi be.
A csecsemő hiába vár hódolatra
Mária szeme előtt vibrál a neon.
Fejének és törzsének röntgenfelvételén
jól láthatók a vállak és a fátyol
felerősítésére szolgáló vasszegek.